

gjorde han så ikke for det over for FN's Sikkerhedsråd? Det var det, FN's Sikkerhedsråd krævede, og fordi han ikke ville fortælle, hvor masseødelæggelsesvåbnene var blevet af, og fordi det internationale samfund derfor måtte opfatte det, som om han stadig havde dem, så pålagde FN's Sikkerhedsråd økonomiske sanktioner mod Irak, sanktioner, som holdt den irakiske befolkning hen i fattigdom og dårlige levevilkår, som i virkeligheden førte til massedødsfald. Det, som hr. Villy Søvndal og hans lige ville have skulle fortsætte, var denne elendige situation for det irakiske folk.

Fordi Saddam Hussein ikke kunne eller ikke ville redegøre for, hvad han havde gjort ved sine masseødelæggelsesvåbnene, måtte man jo antage, at han stadig havde dem. Ellers havde det været en skærpende omstændighed, at han har holdt sit folk fast i sanktioner, blot fordi han ikke ville fortælle, hvor masseødelæggelsesvåbnene var, hvis det virkelig var sandt, han ikke havde dem – det har formodningen imod sig.

Det var på den baggrund, jeg sagde, hvad jeg gjorde.

Villy Søvndal (SF):

Det er simpelt hen for meget. Et er at være uenige, noget andet er at fremføre noget, der er direkte usandt, som statsministeren gjorde lige nu.

Jeg stillede i 2001 en forespørgsel om sanktionerne mod Irak, hvor jeg foreslog, at man lempe dem. Dengang som nu var statsministeren formand for Venstre. Venstre holdt en tale, hvor man sagde: Vi skal ikke lempe på sanktionerne, vi skal skærpe dem. Og vi fremsatte et forslag til vedtagelse, som blev stemt ned af bl.a. Venstre.

Kl. 15.40

Så er det bare for meget at skulle høre på, at statsministeren siger, at der var nogle, der ville fastholde sanktionspolitikken. Ja, det var der, det var nemlig statsministeren og statsministerens parti sammen med de daværende regeringspartier.

Statsministeren er usandsynlig heldig, at der er så ukritisk en dansk presse i det her spørgsmål, for det her er simpelt hen direkte usandt, og jeg forventer, at statsministeren siger, at han beklager.

Så til den anden del om masseødelæggelsesvåbnene: Det var ikke noget, som hørte fortiden til. Statsministeren siger til Jyllands-Posten, at Irak har – ikke havde – masseødelæggelsesvåbnene, og det er ikke blot noget, vi tror; det er noget, vi ved.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første må jeg sige til hr. Villy Søvndal, at det var ingen som helst løsning bare at lempe sanktionerne og lade Saddam Hussein fortsætte sit spil. Hvis man skulle lempe sanktionerne, var det da, fordi Saddam Hussein samarbejdede med FN's Sikkerhedsråd, og det gjorde han jo ikke, og det var alle enige om at han ikke gjorde.

Så var der to muligheder: Enten kunne man fortsætte sanktionerne og pine det irakiske folk, eller også kunne man gribe til en anden løsning, nemlig afvæbning af Saddam Hussein, og det var det, vi var nogle som mente var det rigtige i situationen.

Så vil jeg gerne sige til hr. Villy Søvndal, at jeg jo ikke var den eneste, der var af den opfattelse, at masseødelæggelsesvåbnene i Saddam Husseins hænder udgjorde en trussel mod det internationale samfund. Jeg står her med resolution 1441, som FN's Sikkerhedsråd enstemmigt vedtog i november 2002, hvor der tales om den trussel, som Iraks ikkeoverholdelse af rådsresolutionerne og spredning af masseødelæggelsesvåbnene og langtrækkende missiler udgør mod international fred og sikkerhed. Det sagde FN's Sikkerhedsråd enstemmigt i november 2002.

Det var jo ikke derom, uenigheden stod. Alle var enige om, at det var en trussel mod international fred og sikkerhed. Uenigheden bestod kun i én ting, nemlig i spørgsmålet om, hvordan vi så skulle reagere på den trussel. Skulle man sige: Nu er nok nok, og nu må vi gøre noget ved problemet Saddam? Eller skulle man blive ved med at lave sanktioner? Vi var af den opfattelse, at det efter 12 års legen kispus med det internationale samfund måtte have en ende. Vi kunne ikke byde det irakiske folk fortsat at blive udpint af økonomiske sanktioner, og nu måtte sagen have en ende. Derfor valgte vi, som vi gjorde.

Det kan hr. Villy Søvndal være uenig i, men hr. Villy Søvndal skal ikke komme og påstå, at jeg eller den danske regering var de eneste, der var af den opfattelse, at masseødelæggelsesvåbnene udgjorde en trussel, for det sagde FN's Sikkerhedsråd enstemmigt i november 2002.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes egentlig, det er bemærkelsesværdigt, at statsministeren ikke vil vise den storhed – når man kommer med en fuldstændig forkert fremstilling om, at venstrefløjen modsatte sig ophævelse af sanktionerne, og så får at vide, at det er direkte løgn – at gå op og sige: Beklager, det var jeg ikke opmærksom på.